

ORĘDOWNIK POWIATU BYDGOSKIEGO

Orędownik powiatu bydgoskiego wychodzi raz tygodniowo i to w środę. — Przedpłata miesięczna tak w miejscu jak i na pocztę zł 1,25.

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 15 groszy za miejsce 1-lamowe milimetr. Administracja: Bydgoszcz, ul. Dr. Emila Warmińskiego 13 — Tel. 1251

Nr. 24

Bydgoszcz, dnia 12 czerwca 1929 r.

Rok 78

Treść: 199. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej o opiekach społecznych i o komisjach opieki społecznej. 200. Plaga gza bydła rogatego i jej zwalczanie. 201. Licencja stadników. 202. Zwalczanie śnieci i cuchnącej pszenicy. 203. Odnowia-

nie powłoki tłuczniowej. 204. Zaraza świń. 205. Wypłata gminom udziału w dodatku do państwowego podatku od handlu i przemysłu. 206. Wygaśnięcie świerzba u koni. 207. Pomór i różycyca świń.

Czy byłeś już na Powszechnej Wystawie Krajowej w Poznaniu?

199 Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 6 marca 1928 r.

o opiekach społecznych i o komisjach opieki społecznej.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1.

Celem zapewnienia należytego wykonywania opieki społecznej mają być tworzone specjalne komunalne organa opieki społecznej.

Organami temi są:

1. opiekunowie społeczni oraz
2. komisje opieki społecznej.

Art. 2.

W każdej gminie powinien być ustanowiony co najmniej jeden opiekun społeczny.

W zależności od liczby mieszkańców i obszaru gminy rada gminna (miejska) na wniosek gminnej komisji opieki społecznej

uchwali podział gminy pod względem terytorjalnym na okręgi opiekuńcze, określi liczbę opiekunów społecznych, biorąc pod uwagę konieczność umożliwienia każdemu z nich bezpośredniej styczności z osobami potrzebującymi opieki, oraz wyznaczy każdemu z opiekunów społecznych osobny okrąg lub część okręgu.

Art. 3.

Opiekunów społecznych wybiera na okres trzyletni rada gminna (miejska) na wniosek gminnej komisji opieki społecznej z pośród osób posiadających prawo wybieralności do rady gminnej (miejskiej), a przynajmniej od roku stale zamieszkałych w gminie.

Ponowny wybór jest dopuszczalny.

Pozostający w służbie czynnej wojskowi i funkcjonariusze policji państwowej nie mogą być wybierani na opiekunów społecznych.

Art 4.

Od objęcia stanowiska opiekuna społecznego może się uchylić jedynie:

1. kto ukończył lat sześćdziesiąt,
2. kto wskutek ułomności fizycznej lub znaczenie i trwale nadwątlonego zdro-

wia nie może pełnić obowiązków opiekuna społecznego,

3. kto przez okres trzyletni pełnił obowiązki opiekuna społecznego,
4. kto piastuje urząd publiczny,
5. kto wskaże powody, które rada gminna (miejska) uzna za dostatecznie ważne do uwolnienia od obowiązków opiekuna społecznego.

Art. 5.

Od uchwały rady gminnej (miejskiej) w sprawie wyboru opiekuna społecznego osoba zainteresowana może się odwołać w terminie czternastodniowym do władzy nadzorczej, przyczem odwołanie nie wstrzymuje wykonania uchwały.

Art. 6.

Stanowiska opiekuna społecznego można się zrzec przed upływem trzyletniego okresu jedynie w razie zaistnienia okoliczności przewidzianych w punktach 2, 4 i 5 art. 4.

Rada gminna (miejska) na wniosek gminnej komisji opieki społecznej może w każdej chwili odwołać opiekuna społecznego.

W razie zrzeczenia się, odwołania lub śmierci opiekuna, bądź utraty przez niego prawa wybieralności (ust. pierwszy i trzeci art. 3) rada gminna (miejska) na wniosek gminnej komisji opieki społecznej, niezwłocznie przystąpi do wyboru nowego opiekuna społecznego na czas pozostały do końca trzyletniego okresu.

Art. 7.

Obowiązkiem opiekuna społecznego jest:

1. inicjatywa i współdziałanie z organami gminnymi w zakresie wykonywania opieki społecznej,
2. czuwanie, by osobom opieki i pomocy potrzebującym była udzielona opieka w granicach obowiązujących przepisów,
3. badanie z własnej inicjatywy względnie na żądanie zarządu gminy osobistych i majątkowych stosunków osób korzystających lub mających korzystać z opieki społecznej dla ustalenia ich prawa do opieki oraz rodzaju i rozmiarów niezbędnej pomocy,
4. udzielanie w wypadkach nagłych pomocy doraźnej ze środków na ten cel przez gminę przeznaczonych i w sposób przez nią ustalony,
5. komunikowanie zarządowi gminy swoich spostrzeżeń i wniosków oraz składanie gminnej komisji opieki społecznej przynajmniej raz do roku sprawozdań z działalności,

6. wykonywanie czynności, przekazanych osobnymi przepisami.

Sposób wykonywania obowiązków opiekunów społecznych określa szczegółowe instrukcje, wydane — w ramach rozporządzenia wykonawczego — przez radę gminną (miejską).

Art. 8.

Stanowisko opiekuna społecznego jest honorowe i bezpłatne.

Opiekunom społecznym przyznaje się prawo noszenia oznak według wzoru, jaki ustali Minister Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Opiekunowie społeczni otrzymują z fundusów gminnych zwrot koniecznych wydatków, poniesionych w związku z wykonywaniem swych czynności.

Art. 9.

Opiekunowie społeczni przy pełnieniu swych obowiązków korzystają z ochrony prawnej, przysługującej urzędnikom państwowym.

Państwowe władze cywilne oraz władze samorządowe obowiązane są do udzielania opiekunom społecznym na ich żądanie i za wylegitymowaniem koniecznej pomocy w zakresie ich czynności.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych wydane w porozumieniu z Ministrem pracy i Opieki Społecznej określi wypadki i sposób współdziałania z opiekunami społecznymi organów policji państwowej.

Art. 10.

W każdej gminie miejskiej oraz w każdej gminie wiejskiej liczącej ponad 5000 mieszkańców ma być utworzona gminna komisja opieki społecznej. Wydział Powiatowy może nałożyć na gminę wiejską liczącą mniej niż 5000 mieszkańców obowiązek utworzenia gminnej komisji opieki społecznej.

W skład gminnej komisji opieki społecznej wchodzi:

1. przewodniczący zarządu gminy względnie inny wyznaczony przez niego członek tego zarządu, jako przewodniczący komisji,
2. członkowie rady gminnej (miejskiej), wybierani przez radę na początku jej kadencji w liczbie przez nią określonej,
3. opiekunowie społeczni, a jeżeli ilość ich przekracza liczbę osób wskazanych w punkcie 2, przedstawiciele okręgów opiekuńczych (art. 2) najwyższej w teście

liczbie, przyczem sposób ich wyboru określi rada gminna (miejska).

W miastach wydzielonych z powiatowego związku komunalnego w skład gminnej komisji opieki społecznej — zależnie od uchwały rady miejskiej — wchodzić mogą ponadto przedstawiciele istniejących na obszarze gminy stowarzyszeń i instytucyj społeczno-opiekuńczych, których listę ustali rada miejska z tem jednak zastrzeżeniem, by łączna liczba tych przedstawicieli oraz opiekunów społecznych, wchodzących w skład komisji, nie przekraczała liczby członków wskazanych w punkcie 2, oraz by liczba opiekunów społecznych była większa od liczby przedstawicieli stowarzyszeń i instytucyj społeczno-opiekuńczych.

Art. 11.

Zadaniem gminnej komisji opieki społecznej jest wydawanie opinii i inicjatywa w zakresie:

1. organizacji i sposobu wykonywania opieki społecznej na terenie gminy,
2. koordynowania wykonywanej przez gminę opieki społecznej z działalnością opiekuńczą stowarzyszeń i instytucyj, istniejących na terenie gminy,
3. sprawozdań i spostrzeżeń opiekunów społecznych,
4. podziału gminy na okręgi opiekuńcze, liczby opiekunów społecznych i wyboru kandydatów na opiekunów społecznych,
5. preliminarza wydatków gminy na cele opieki społecznej.

Art. 12.

W obradach gminnej komisji opieki społecznej mogą brać udział bez prawa głosowania przedstawiciele zarządu gminy oraz osoby powołane przez komisję w charakterze rzeczoznawców.

Regulamin, uchwalony przez radę gminną (miejską) określi sposób wykonywania czynności przez gminną komisję opieki społecznej.

Art. 13.

W każdym powiatowym związku komunalnym ma być utworzona powiatowa komisja opieki społecznej.

W skład powiatowej komisji opieki społecznej wchodzi:

1. przewodniczący wydziału Powiatowego lub inny wyznaczony przez niego członek tego wydziału, jako przewodniczący komisji,
2. członkowie sejmiku powiatowego (rady powiatowej), wybrani przez sejmik (radę)

na początku jego kadencji w liczbie przezeń określonej,

3. opiekunowie społeczni z gmin, wchodzących w skład powiatowego związku komunalnego, wybrani przez sejmik powiatowy (radę powiatową) na początku jego kadencji,
4. przedstawiciele istniejących na obszarze powiatu stowarzyszeń i instytucyj społeczno-opiekuńczych, których listę ustali sejmik powiatowy (rada powiatowa).

Liczba osób wymienionych w punktach 3) i 4) łącznie nie może przekraczać liczby członków wskazanych w punkcie 2), przyczem liczba osób wymienionych w punkcie 3) będzie większa, niż wymienionych w punkcie 4)

Art. 14.

Zadaniem powiatowej komisji opieki społecznej jest wydawanie opinii i inicjatywa w zakresie:

1. organizacji i sposobu wykonywania przez powiatowy związek komunalny opieki społecznej,
2. koordynowania działalności opiekuńczej gmin wiejskich i miast niewydzielonych z powiatowego związku komunalnego oraz stowarzyszeń i instytucyj z zadaniami społeczno-opiekuńczymi powiatowego związku komunalnego,
3. preliminarza wydatków powiatowego związku komunalnego na cele opieki społecznej.

Art. 15.

W obradach powiatowej komisji opieki społecznej mogą brać udział bez prawa głosowania przedstawiciele wydziału powiatowego oraz osoby powołane przez komisję w charakterze rzeczoznawców.

Regulamin uchwalony przez sejmik powiatowy (radę powiatową) określi sposób wykonywania czynności przez powiatową komisję opieki społecznej.

Art. 16.

Do czasu wprowadzenia na całym obszarze Rzeczypospolitej samorządu wojewódzkiego istnieć będą przy wojewódzkich władzach administracji ogólne wojewódzkie komisje opieki społecznej, w których skład wchodzi:

1. wojewoda, lub wyznaczony przez niego zastępca, jako przewodniczący komisji,
2. członkowie rady wojewódzkiej, wybrani przez radę w liczbie przez nią określonej na przeciąg lat trzech,
3. opiekunowie społeczni, będący członkami komisji opieki społecznej w ob-

rebie województwa, powiatowych względnie miejskich miast wydzielonych z powiatowych związków komunalnych (art. 10 p. 3 i art. 13 p. 3), wybrani przez radę wojewódzką na przeciąg lat trzech,

4. przedstawiciele istniejących na obszarze województwa stowarzyszeń i instytucyj społeczno-opiekuńczych, których listę ustali rada wojewódzka.

Liczba osób wymienionych w p. 3 i 4 łącznie nie może przekraczać liczby członków wskazanych w punkcie 2), przy czem liczba osób wymienionych w punkcie 3) będzie większa niż wymienionych w punkcie 4).

Do czasu ukonstytuowania się rad wojewódzkich na obszarze województw krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego funkcje przewidzianych w punkcie 2 ustępu pierwszego członków komisyj sprawować będą osoby, wybrane przez wydział wojewódzki, któremu do tego czasu przysługują uprawnienia rady wojewódzkiej wymienione w punktach 3 i 4 ustępu pierwszego.

Art. 17.

Zadaniem wojewódzkiej komisji opieki społecznej jest wydawanie opinii i inicjatywa w zakresie:

1. organizacji i sposobu wykonywania opieki społecznej na terenie województwa, w szczególności zaś tych jej działów, które zastrzeżone są dla samorządu wojewódzkiego,
2. koordynowania działalności społeczno-opiekuńczych powiatowych związków komunalnych i miast wydzielonych z powiatowych związków komunalnych oraz stowarzyszeń i związków.

Art. 18.

W województwach pomorskim i poznańskim mają być utworzone wojewódzkie komisje opieki społecznej, w których skład wchodzi:

1. wojewoda, jako przewodniczący komisji, lub wyznaczony przez niego zastępca,
2. starosta krajowy, jako zastępca przewodniczącego komisji,
3. sześciu członków sejmiku wojewódzkiego, wybranych przez sejmik na początku jego kadencji,
4. czterech opiekunów społecznych, będących członkami komisyj opieki społecznej w obrębie województwa, powiatowych względnie miejskich miast wydzielonych z powiatowego związku

komunalnego (art. 10 p. 3 i art. 13 p. 3), powołanych przez właściwą izbę wojewódzką.

5. czterech przedstawicieli istniejących na obszarze województwa stowarzyszeń i instytucyj społeczno-opiekuńczych, których listę ustali właściwa izba wojewódzka.

Art. 19.

Zadaniem wojewódzkich komisyj opieki społecznej poznańskiej i pomorskiej jest wydawanie opinii i inicjatywa w zakresie:

1. organizacji i sposobu wykonywania przez wojewódzki związek komunalny opieki społecznej,
2. koordynowania działalności opiekuńczych, innych związków komunalnych oraz stowarzyszeń i instytucyj z zadaniami społeczno-opiekuńczymi wojewódzkiego związku komunalnego,
3. preliminarza wydatków wojewódzkiego związku komunalnego, na cele opieki społecznej.

Art. 20.

W obradach wojewódzkiej komisji opieki społecznej mogą brać udział bez prawa głosowania przedstawiciele wydziału wojewódzkiego oraz osoby powołane przez komisję w charakterze rzeczoznawców.

Sposób wykonywania czynności przez wojewódzkie komisje opieki społecznej określi regulamin uchwalony przez radę wojewódzką względnie — na obszarze województw pomorskiego i poznańskiego — przez właściwą izbę wojewódzką, zaś na obszarze województw krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego do czasu ukonstytuowania się rad wojewódzkich — przez wydział wojewódzki.

Art. 21.

W gminach wiejskich liczących mniej niż 5000 mieszkańców, w których gminne komisje opieki społecznej nie będą utworzone (art. 10 ustęp pierwszy) uprawnienia gminnej komisji opieki społecznej, określone w artykułach 2, 3, i 6 niniejszego rozporządzenia, wykonywać będzie zarząd gminy; przewidziane w art. 7 punkt 5 sprawozdania opiekunowie społeczni składać będą radzie gminnej.

W gminach miejskich i wiejskich, w których w myśl art. 10 ustęp pierwszy gminne komisje opieki społecznej mają być utworzone, rada gminna (miejska) — do czasu utworzenia gminnej komisji opieki społecznej — na wniosek zarządu gminy ustali tymczasowy podział gminy na okręgi opiekuńcze, określi liczbę opiekunów społecznych (art. 2)

oraz dokona wyboru opiekunów społecznych na pierwszy okres trzyletni (art. 3).

Art. 22.

Na obszarze województw pomorskiego i poznańskiego przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące opiekunów społecznych i gminnych komisji opieki społecznej mają zastosowanie do gmin stanowiących każda dla siebie miejscowy związek wspierania ubogich, jak również do zbiorowych związków wspierania ubogich.

Istniejące na obszarze województw pomorskiego i poznańskiego obszary dworskie, łączą się dla celów opieki społecznej z gminami wiejskimi w zbiorowe związki wspierania ubogich, o ile takie połączenie już nie nastąpiło.

Rozporządzenie wykonawcze określi sposób połączenia obszarów dworskich z gminami wiejskimi w zbiorowe związki wspierania ubogich oraz sposób ustanowienia opiekunów społecznych i zorganizowania komisji opieki społecznej w zbiorowych związkach wspierania ubogich.

Art. 23.

Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 24.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwa śląskiego.

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki,
Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych J. Piłsudski,
Minister: K. Bartel,
Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski,
Minister Spraw Zagranicznych:
August Zaleski,
Minister Skarbu: G. Czechowicz,
Minister Sprawiedliwości: A. Meysztowicz,
Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: Dr. Dobrucki,
Minister Rolnictwa: K. Niezabytowski,
Minister Przemysłu i Handlu: E. Kwiatkowski,
Minister Komunikacji: Romocki,
Minister Robót Publicznych: Moraczewski,
Minister Pracy i Opieki Społecznej:
Dr. Jurkiewicz,
Minister Reform Rolnych: Witold Staniewicz,
Minister Poczty i Telegrafów:
Bogusław Miedziński,

Powyższe podaje do ogólnej wiadomości;
Bydgoszcz, dnia 21 maja 1929 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:
w z. (—) Dąbrowski, referendarz.

L. dz. 5479/29 IV.

200

Plaga gza bydła rogatego i jej zwalczanie.

Celem ulepszenia jakości surowca skórzanego Ministerstwo Rolnictwa zwróciło uwagę na konieczność ustanowienia nadzoru nad zdejmowaniem skór i odpowiedniego ich magazynowania. Środki te jednak mogą nie osiągnąć zamierzonego celu w tych wypadkach, kiedy skóra obniżona jest w swej wartości już w chwili poddania zwierzęcia ubojowi. W szczególności może to mieć miejsce w razie uszkodzenia skóry przez poczwarki gza bydła rogatego.

Ze względu na duże znaczenie tej sprawy dla interesów ekonomicznych kraju, co nie może być obojętne dla rolników, tembardziej że gzy powodują znaczne obniżenie wydajności mleka polecam pp. naczelnikom gmin i obszarów dworskich zapoznać rolników i hodowców bydła zamieszkałych w gminie o szkodach wyrządzanych przez poczwarki gza i tępienia tychże w myśl pouczenia podanego poniżej:

W okolicach, gdzie bydło rogате pasie się na pastwiskach bywa ono napastowane przez muchę, zwaną gzem; poczwarki tej muchy powodują poważne szkody w skórach bydłych, które dotyczą przedewszystkiem rolnictwo, przemysł skórzany i rzeźniki. Plaga ta może być stosunkowo małym nakładem kosztów i trudu usunięta; jeżeli wszyscy posiadacze stad bydła rogatego zjednoczą się dla wspólnej walki przeciwko gzowi.

Zoologia. Gzez bydła rogatego jest to mucha o długości 1,6 cm, ma nieco podobieństwa do pszczoły. W czasie od lipca do września mucha ta krąży (przeważnie w gorące i parne dni, w porze południowej) napastując pasące się bydło i składa swe jajka na powierzchni ciała bydła rogatego. Bydło rozpoznaje swego nieprzyjaciela po brzęczeniu i usiłuje chronić się przed nim ucieczką tj. „gzi się“.

Z jajek muchy gza powstają poczwarki gza. Najmniejsze poczwarki spotyka się u zabitego bydła rogatego pod słuźówką przelyku, poza tem w mleczu kręgowym i w innych miejscach ciała. Po 6-ciu mniej więcej miesiącach od czasu złożenia jajek spotyka się poczwarki w tkance łącznej

podskórnej, gdzie dojrzewają. Poczwaraki, powstałe na skórze z jajek gza, przedostają się najpierw do jamy gębowej w ten sposób, że bydło rogate samo je ze skóry zlizuje. Następnie poczwaraki przewiercają przelyk i stąd przechodzą do tkanki łącznej podskórnej.

W skórze spotyka się je w miesiącach styczniu, lutym i marcu. Wywołują one miejscowe zgrubienie skóry albo t. zw. guzy gzie. Wymiar tych guzów powiększa się w miarę wzrostu poczwarek i dochodzi do wielkości orzecha włoskiego. Około tych guzów tkanka jest obrzmiała galaretowata. Po dojściu do stanu zupełnego dojrzewania poczwarki, — tworzą się zwykle z boku guzów małe otworki w skórze, przez które sączy się ciecz. Poczwaraka o wyglądzie białym, następnie brunatnym (do czarno-brunatnego), posiada 2,0 do 2,7 cm długości i 1,0 do 1,5 cm grubości. Poczwaraka wyciska się poprzez wąski otwór w guzie skórnym, wypadła na ziemię i przechodzi dalsze stadium rozwoju w ziemi, jeżeli nie zostanie zdeptana lub przez ptactwo zjedzona.

Z poczwarki w ciągu 28—30 dni wykształca się rozwinięty owad, który napastuje bydło na pastwisku. Końcowy rozwój poczwarki dokonywa się w czasie od końca kwietnia do początku lipca. Tam, gdzie rozpoczyna się wypęd bydła na pastwisko, rozpoczyna się także i składanie jajek. Na początku czerwca gzie osiąga końcowe stadium rozwoju. Owady mogą napastować bydło w każdym czasie, jednakże zwykle ma to miejsce w porze ciepłych dni. Przy utrzymaniu bydła w oborze poczwarki szybko giną w nawozie.

Szkody. Bydło rogate, napastowane przez gzy, niepokoi się bardzo, co może być przyczyną poważnych uszkodzeń; w tych warunkach daje się również zauważyć poważne zmniejszenie w wydajności mleka.

Pozatem poczwarki gza powodują poważne obniżenie wartości mięsa. W okolicy guzów podskórnych tworzą się galaretowato albo krwawo ropne wylewy, które wymagają często usunięcia większych części mięsa, jako niezdatnego do spożycia.

Największe jednak szkody powodowane są przez gza w skórze. W miejscach usadowienia się poczwarki gza w skórze tworzą się znaczne przedziurawienia.

Kilka poczwarek gza obniża poważnie wartość skóry z tego powodu, że usadawiają się one przeważnie na grzbiecie, względnie na lędźwiach i krzyżu. Uszkodzenie skóry przez poczwarki gza obniża jej wartość o 25%.

Zwalczanie. Jako zupełnie pewny środek przeciw szkodom powodowanym przez gza należy uważać niszczenie poczwarek pod skórą, ponieważ przez ich zniszczenie uniemożliwia się rozwój dalszej generacji gza. Przy wykonaniu należy uwzględnić co następuje:

1. Właściwym momentem do usunięcia poczwarki jest chwila, gdy pasorzyt jeszcze nie osiągnął takiego rozwoju, żeby mógł wydostać się z guzów podskórnych i jeżeli przytem potworzyły się małe otworki w guzach i poczwarki dadzą się wycisnąć albo usunąć zapomocą odpowiednich narzędzi. Wobec tego usuwanie poczwarek musi być stosowane w czasie od końca kwietnia do początku maja — przed wypędzeniem bydła na pastwisko. Należy koniecznie zwracać uwagę na to, ażeby bydło rogate przed wypędzeniem z obory na pastwisko było wolne od poczwarek gza. U bydła, które przez całe lato pozostaje w oborze, czynić tego nie potrzeba.
2. Usuwanie poczwarek wykonywa się w następujący sposób: poczwarki, znajdujące się w większych guzach, należy wycisnąć zapomocą palców. Jeżeli to nie da się wykonać z powodu niedostatecznego rozwoju pasorzytów, należy wprowadzić do otworu guza szpilkę i nakłuć poczwarkę, której czarno wyglądający odwłok zwykle ukazuje się w otworze guza. W skutek tego zabiegu wypływa zawartość poczwarki. Dopomaga się temu zabiegowi przez silny ucisk guza zapomocą palców. Poczwaraki które nie dadzą się w ten sposób usunąć — następnie obumierają albo giną wskutek nakłucia.

Do nakłucia i równoczesnego wydobycia z guza poczwarki gza posługiwać się można szpilką, posiadającą haczyk na wzór szydelka do robót ręcznych. Pozatem do wykonania tego zabiegu polecane są też specjalne szczypce. Jeknak posługiwanie się temi szczypcami wymaga pewnej wprawy. Usuwanie poczwarek gza zapomocą nacięcia guza należy unikać, — zabieg ten w razie potrzeby może być wykonany tylko przez lekarza weterynaryjnego.

W czasie wypędzenia bydła na pastwisko należy w pewnych odstępach czasu najmniej co 14 dni dokładnie każdą sztukę zbadać, przytem po-

czwarki rozwijające się stopniowo usuwać w sposób wyżej wskazany. Jeżeli na pastwisku albo w jego pobliżu znajduje się obora lub stanowisko dla postoju bydła, wskazane jest przeprowadzenie usuwania poczwarek gza w tych miejscach. Zabieg usuwania poczwarek z pod skóry może łatwo być wykonany przez właściciela lub służbę, zajęta uprzątaniem bydła.

3. Historia rozwoju gza poucza, że gospodarze, ograniczający się w walce z tym szkodnikiem tylko do swojej obory, nie osiągają pożądanych skutków. Tylko przez łączne energiczne postępowanie wszystkich posiadaczy bydła w dotkniętej okolicy można osiągnąć skuteczne wyniki. Z tego powodu wskazane jest, ażeby zrzeczenia posiadaczy bydła, gminy albo sejmiki ujęły tę sprawę w swoje ręce i ażeby we właściwy sposób rok rocznie na wiosnę przeprowadzały usuwanie poczwarek gza.

Bydgoszcz, dnia 24 maja 1929 r.

Starosta Powiatowy

w. z. (—) Dąbrowski, referendarz.

L. dz. 8367/29 ST. V.

201

Licencja stadników.

Stadniki, które zamierza się dopuszczać do obcych krów i jałowic, winny być poprzednio przez komisję licencyjną uznane za zdatne.

Komisja licencyjna podejmie licencjonowanie zgłoszonych w tym celu stadników, jak następuje:

I. W poniedziałek, dnia 17 czerwca 1929 r.

- a) o godz. 13-tej w Osielsku przed oberżą,
- b) „ „ 14- „ „ Żołędowie przy b. kom. ob.
- c) „ „ 14,30 „ Włókach przed oberżą,
- d) „ „ 15-tej „ Trzęsacz,
- e) „ „ 16- „ „ Kotəmierz przy rampie,
- f) „ „ 17- „ „ Wymysłowie,
- g) „ „ 18,30 „ Koronowie przy targowni,
- h) „ „ 19-tej „ Nowymdworze p. szosie,
- i) „ „ 19,30 „ Mąkowsku przy szosie.

II. W wtorek, dnia 18 czerwca 1929 r.

- a) o godz. 13-tej w Tryszczyńce przed oberżą,
- b) „ „ 14- „ „ Wtelnie,
- c) „ „ 15- „ „ Gogolinku przed oberżą,
- d) „ „ 16- „ „ Wierzchucinku,
- e) „ „ 16,30 „ Trzemietowie p. oberżą,
- f) „ „ 17-tej „ Krapiewo,
- g) „ „ 17,20 „ Wierzchucinie p. kuźni,

- h) „ „ 17,50 „ Wiskitnie przy szosie,
- i) „ „ 18,30 „ Sitowcu przy kuźni.

III. W środę, dnia 19 czerwca 1929 r.

- a) o godz. 14-tej w Kruszynie przy karczmie,
- b) „ „ 15- „ „ Ślesinie,
- c) „ „ 16,30 „ Wojnowie,
- d) „ „ 17,30 „ Mochelku.

IV. W czwartek, dnia 20 czerwca 1929 r.

- a) o godz. 13-tej w Prądach przy karczmie,
- b) „ „ 14- „ „ Łochowie przy kuźni,
- c) „ „ 15- „ „ Gorzeniu,
- d) „ „ 16- „ „ Stryszku,
- e) „ „ 17- „ „ Brzozie przy karczmie,
- f) „ „ 18- „ „ Nowejwsi-Wielkiej przy karczmie.

V. W piątek, dnia 21 czerwca 1929 r.

- a) o godz. 14-tej w Łęgnowie przy karczmie,
- b) „ „ 15- „ „ Otorowie przy młeczarni,
- c) „ „ 15,40 „ Solcu-Kuj. na targowni bydłowej,
- d) „ „ 17-tej „ Chrośnie przy karczmie.

Stadników bez kółka w nosie nie wolno doprowadzać do miejsca spędu, gdyż komisja takowych nie przyjmie do licencji.

Pp. Soltysi ogłoszą powyższe mieszkańcom w swej gminie zwyczajem zwykle tam praktykowanym.

Bydgoszcz, dnia 8 czerwca 1929 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

w z. (—) Dąbrowski, referendarz.

L. dz. 5143/29 IV.

202

Zwalczanie śnieci i cuchnącej pszenicy.

Jednym ze środków zwiększenia produkcji pszenicy w Polsce byłoby ograniczenie strat, powodowanych przez choroby w pierwszym rzędzie przez śniecć cuchnącą, zwaną inaczej murzem pszenicy (*Tilletia tritici* i *T. levis*).

Wobec tego, że zwalczanie śnieci za pomocą zaprawiania (bejcowania) ziarna siewnego jest łatwe i wykonalne dla każdego rolnika, Ministerstwo Rolnictwa zwraca się do wszystkich organizacji rolniczych o uwzględnienie tej sprawy w programie pracy na rok bieżący.

Wszyscy instruktorzy winni zwrócić uwagę na to, jak dalece i w których okolicach okręgów ich działania śniecć występuje najsilniej i tam uświadomić rolnikom, jak znaczne straty wskutek tego ponoszą, a następnie urządzić praktyczne pokazy zaprawiania ziarna.

Na wszelkich kursach i w szkołach rolniczych winny być również, urządzane takie pokazy.

Równocześnie należy dbać o to, aby instytucje rolniczo-handlowe były zao-
patrzane w środki do zaprawiania ziarna
przedewszystkiem najskuteczniejszej wyrabia-
nie w kraju, jak formalina i siarczan miedzi.

W tej sprawie Ministerstwo równocześnie
zwraca się do naczelných instytucyj rolniczo-
handlowych.

Zaprawianie ziarna zarówno na mokro,
jak i na sucho, może być ułatwione przez
użycie właściwych przyrządów, które jednak
mogą się okazać zbyt kosztowne dla drobnych
rolników. Dlatego przyrządy winny być
nabywane przez spółki maszynowe i znajdo-
wały się w punktach czyszczenia nasion,
jak to jest z dobrými wynikami wpro-
wadzone w Czechosłowacji.

Po wszelkie wskazówki i porady
w sprawie zwalczania śnieci zwracać się
należy w pierwszym rzędzie do zakładów
ochrony roślin, a także do rolniczych zakładów
doświadczalnych i ognisk kulturyrolnej.

(—) **K. Wojno**

naczelnik Wydziału Wytwórczości Roślinnej.

Powyższe podaję do wiadomości.
Bydgoszcz, dnia 3 czerwca 1929 r.

Starosta Powiatowy

z pol. (—) Dreas, asesor.

L. dz. 9094/29 ST. V.

203

Ogłoszenie.

Na szosie państwowej Inowrocław—Byd-
goszcz w km 28,6—30,2 przystępuje się do
odnowienia powłoki tłuczniowej, przez co
ruch kołowy na tym odcinku będzie utrudniony.
Ruch utrzymywany będzie na latówce. Prace
potrważają 14 dni tj. do 27 czerwca br.

Bydgoszcz, dnia 10 czerwca 1929 r.

Przewodniczący:

w z. (-) Dąbrowski, referendarz.

L. dz. 2429/29 Z. D.

204

W majątności Bielawy, powiatu szubiń-
skiego, stwierdzono urzędowo zarazę świni.
Bydgoszcz, dnia 3 czerwca 1929 r.

Starosta Powiatowy

z pol. (—) Dreas, asesor.

L. dz. 9124/29 ST. VI.

205

Powiatowa Kasa Komunalna otrzymała
polecenie wypłacenia niżej wymienionym
gminom przypadającego im udziału w do-
datku do państwowego podatku od handlu
i przemysłu za miesiąc kwiecień br. jak
następuje:

L. b.	Gmina	Kwoty należne gminie tyt. udziału w państw. pod. od handlu i przemysłu zł
1	Białobłota	53,25
2	Borzenkowo	13,49
3	Brzoza	132,85
4	Buszkowo	28,87
5	Dziedno	55,51
6	Gorzeń	7,35
7	Jastrzębie	11,79
8	Kruszyn-Krain.	17,19
9	Lisiogon	3,16
10	Łąsko-Wielkie	6,24
11	Łęgnowo	9,98
12	Łochowo	23,45
13	Łukowiec	11,40
14	Maksymilianowo	157,21
15	Marjampol	5,88
16	Makówarsko	45,44
17	Mirowice	8,16
18	Mochle	1,86
19	Murowaniec	10,77
20	Murucin	1,—
21	Nowaczkowo	6,85
22	Nowawieś-Wielka	913,32
23	Oplawiec	9,41
24	Osiek	6,07
25	Osowogóra	0,51
26	Płatnowice	5,68
27	Prądy	3,68
28	Przyłęki	5,93
29	Sicienko	26,31
30	Sitno	6,59
31	Sitowiec	8,40
32	Skarbiewo	2,38
33	Ślesin	37,84
34	Smukała	23,27
35	Stronno	16,92
36	Tryszczyn	8,55
37	Trzeciewiec	43,12
38	Trzęmętowo	20,86
39	Wierzchucinek	212,45
40	Wierzchucin	35,40
41	Wileze	12,36
42	Wiskitno	6,49
43	Włuki	0,90
44	Wtelno	4,31
45	Wudzyn	3,83
46	Zawada	5,66
47	Zławieś	1,96

Należne gminom udziały podejma Pp.
Sołtysi najpóźniej do 20 czerwca br. i zapi-
szą na dobro kasy gminnej.

Bydgoszcz, dnia 28 maja 1929 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
w z. (-) Dąbrowski, referendarz.

L. dz. 4525/29 III.

206

Świerzb u koni Augusta Ristaua, zamieszkałego w Solcu Kujawskim, przy ulicy Bydgoskiej nr. 35 wygaś.

Bydgoszcz, dnia 4 czerwca 1929 r.

Starosta Powiatowy
z pol. (—) Dreas, asesor.

207

Pomór i rózycyca świń.

Pomór i rózycyca świń u mistrza rzeźniczego Józefa Solińskiego w Bydgoszczy przy ulicy Poznańskiej wygaś.

Bydgoszcz, dnia 4 czerwca 1929 r.

Starosta Powiatowy
z pol. (—) Dreas, asesor.
L. dz. 9228, 29 III.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Licytacja trawy

na łąkach Potulickich odbędzie się w **poniedziałek 17 czerwca** (łąki Slesińskie do nr. 206) i w **wtorek 18 czerwca rb.** reszta łąk Slesińskich i część łąk Nadnoteckich, za gotówkę najwięcej dającym.

Początek licytacji o godzinie 9-tej w Potulicach.

Administracja Majętności Potulice
p. Nakło.

Stanisław Łuczak

Ostatnia wola czyli testament

niezbędny podręcznik przy sporządzaniu testamentów dla nanów burmistrzów małych miast, sołtysów i przełożonych obszarów dworskich, jak i dla osób prywatnych. Dzielko to, polecane przez pana Wojewodę Pomorskiego i pana Prezesa Sądu Apelaacyjnego w Toruniu, nabyć można — cena 3 zł —

w Drukarni dla Handlu i Przemysłu
Bydgoszcz, ul. Dr. Emila Warmińskiego 13.

DRUKI WSZELKIEGO RODZAJU

WYKONUJE GUSTOWNIE PO
CENACH PRZYSTĘPNYCH

DRUKARNIA DLA HANDLU I PRZEMYSŁU W BYDGOSZCZY

DR. EM. WARMIŃSKIEGO 13
TELEFONU NR. 1251

 Księgi
produkcyjne i magazynowe dla gorzeli
 poleca
Drukarnia dla Handlu i Przemysłu
 Bydgoszcz, Dr. Emila Warmińskiego 13.

LUDWIK NEYMAN
 zaprzysiężony rzeczoznawca i taksator przy Sądzie Okręg. w Bydgoszczy
 uskutecznia
orzeczenia i taksy wszelkiego rodzaju
 Nekla, powiat Bydgoszcz. Telefon Maksymilianowo 4.

DRUKARNIA DLA HANDLU I PRZEMYSŁU

W BYDGOSZCZY, Dr. Emila Warmińskiego 13

poleca następujące formularze znajdujące się stale na składzie:

1 Zapowez na zebranie gminne (kurrenda)	107 Świadcetwo do nabycia prawa ubóstwa	266 Książka pomocnicza rozehodów wina (miodu)
2 Protokół	108 Policyjne za- i odmeldowanie (zamiejsc.)	266a do. wkładka
3 Wykaz dochodów	109 Karta rowerowa	267 Księga produkcji wytwni win
4 Obliczenie dochodu i rozehodu	110 Upomnienie I	267a do. wkładka
4a do. (wkładka)	126 Wykaz młodocianych	268 Księga przyehodu i rozehodu wina oraz przypadającego podatku
5 Gotówk. dochody i rozehody gminy	127 Spis młodocianych	268a do. wkładka
6 Lista repartycyjna	128 Regulamin pracy	276 Obroty spiritusu w celach leczniczych
6a do. wkładka	129 Rejestr kar pieniężnych nakładanych na robotników	276a wkładka
7 Kontrakt	151 Etat	277 Świadcetwa przewozowe wyrobów wódczanych
8 Kontrakt dzierżawy polowania	152 Dziennik kasowy	301 Księga meldunkowa gminy
9 Wykaz podatkowy	153 Dziennik urzędowy	301a do. wkładka
10 Upomnienie	154 Dziennik	302 Skorowidz iminny do księgi meldunkowej
11 Obliczenie dochodu i rozehodu	155 Książka kontrolna czyszcz. kom.	303 Książka meldunkowa szeregowych urlopowanych
12 Obwieszczenie o wydzierżawieniu polowania	156 Umowa najmu	304 Rejestr ośmnastoletnich
13 Karta zgłosz. zwierz. pociagowych	157 Księga ewidencyjna uczeni -- dla cechów	304a do. wkładka
14 Wykaz	158 Ogólne przepisy porządku domowego	305 Karta meldunkowa
15 Pokwitowanie zgłoszenia	176 Kataster bydła	306 Zgłoszenia prawa do zasiłku
16 Wykaz zmian	201 Budżet szkolny	307 Wykaz sum zapotrzebowanych na wypłatę zasiłków
17 Sprawozdanie z właściwego użytku	202 Wykaz karygodnej zmudy szkolnej	340 Zawiadomienie o przyjęciu do pracy, miasto Bydgoszcz
18 Statut o opłatach od umów o przen. własn. nieruchomości	202a Wykaz karygodnej zmudy szkolnej	340a do. (powiat)
19 Statut o pobieraniu podatku od	203 Dziennik szkolny	341 Zaświadczenie o zwoln. z pracy
20 Protokół rewizji kasy gminnej	204 Sprawozdanie tygodniowe	342 Poświadczenie o członkostwie do kasy chorych
26 Świadcetwo pochodzenia zwierząt	204a do. wkładka	343 Zawiadomienie o wystąpieniu z pracy (miasto)
27 Świadcetwo pochodzenia bydła	205 Lista zrud (zwiedzania szkoły)	344 Zawiadomienie o wystąpieniu z pracy (powiat)
28 Zawiadomienie celem skreślenia (pocztówka)	205a do. wkładka I	345 Poświadczenie o członkostwie do Powiatowej kasy chorych
29 List do wysyłki mleka i próżnych naczyń	205b do. wkładka II	346 Kosztorys lekarza-dentysty
51 Statut o potrąceń na państw. podatek od uposażeń	206 Wykaz stosunków szkoty	351 Wezwanie rozjemcy
52 Zawiadomienie Zarządu Obwodowego fund. bezrob. za okres płatniczy	207 Rozkład lekeji, mały	352 Nakaz zapłaty na zasadzie dokumentu-wymianu
53 Dowód na wpłacony podatek przem. (obrotowy)	208 Wykaz karny	S. 353 Wniosek o przyjęcie pieniędzy w celu deponowania
54 Rejestr wydanych zaświadczeń	209 Spis dzieci zwolnionych ze szkoły po uk. 14 lat	354 Nakaz zapłaty
65 Dziennik dla wójtów robotn. i pracown. umysł.	210 Sprawozdanie biblioteki szkolnej	401 Bilans
76 Rejestr adwokacki	226 Książka wwarek (produkcyjne) piwa	403 Kwity z talonem
77 Dziennik wychodowy	226a do. wkładka	404 Dowody dostawy i odbioru
86 Rejestr karny (tytuł)	227 Książka pomocn. rozehodu piwa	405 Tygodniowy wykaz godzin pracy (lista wypłat)
87a do. do. (wkładka)	227a do. wkładka	406 Lista płacy robotnikom
101 Listy dusz	251 Księga kontowa dot. sprzed. wyr. tyt. hurt. tyt.	407 Lista wypłat miesięcznych
102 Wykaz zmian listy dusz	251a do. wkładka	
103 Policyjne za- i odmeldowanie	252 Zestawienie sort tytoniowych	
104 Świadcetwo moralności	253 Księga poborowa sprzedaży wyrobów tyt.	
105 Karta meldunkowa	253a do. wkładka	
106 Zgłoszenie urodzin		

Dalsze formularze w przygotowaniu.

 Ważne! **Podatkowa książka kwitowa**
 do nabycia w Drukarni dla Handlu i Przemysłu, Bydgoszcz
 ulica Dr. Emila Warmińskiego 13.

Drukiem i nakładem Drukarni dla Handlu i Przemysłu Bydgoszcz, ulica Dr. Emila Warmińskiego 13
 Za dział nieurzędowy odpowiedzialny A. Mamach w Bydgoszczy.